

Ewa Stawicka

Zadania związane ze stosowaniem «acquis communautaire» po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej : tezy wystąpienia Sabine Kloss-Tullius, przedstawicielki Delegacji Komisji Europejskiej w Polsce, wygłoszonego podczas seminarium PECO-CCBE w Krakowie 26 czerwca...

Palestra 48/9-10(549-550), 228-229

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zadania związane ze stosowaniem *acquis communautaire* po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej

Tezy wystąpienia Sabine Kloss-Tullius,
przedstawicielki Delegacji Komisji Europejskiej w Polsce,
wygłoszonego podczas seminarium PECO-CCBE
w Krakowie 26 czerwca 2003 r.

- Prawo wspólnotowe stanowi odrębny system norm prawnych, mający pierwszeństwo nad przepisami obowiązującymi w poszczególnych państwach. Na prawo Unii Europejskiej składają się trzy elementy: prawodawstwo o charakterze pierwotnym (nadrzędnym) zawarte przede wszystkim w traktatach; prawodawstwo o charakterze wtórnym, wynikające z dyrektyw, rozporządzeń i decyzji; zasady sformułowane w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji.

- Tak zwana „strategia przedakcesyjna” została przyjęta przez Radę Europejską w Essen, w końcu roku 1994; zakładała ona stopniowe przygotowywanie państw ubiegających się o członkostwo Unii do wstąpienia w jej struktury poprzez trzy podstawowe czynniki: implementację Układów Europejskich, korzystanie z programu PHARE oraz konstruktywny dialog pomiędzy krajami członkowskimi i kandydackimi.

- Posiedzenie Rady Europejskiej w Luksemburgu zadecydowało w końcu 1997 roku, iż podstawą zaawansowanej strategii przedakcesyjnej będą układy stowarzyszeniowe; podstawą oceny skuteczności tej strategii były kolejne raporty przygotowywane przez Komisję Europejską – ostatni z nich pochodził z października 2002 roku.

- W 1999 roku Polsce zalecono – w ramach powyższej strategii – udoskonalenie struktur organizacyjnych służących zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, poprawę działania aparatu wymiaru sprawiedliwości, a także przeszkolenie sędziów w dziedzinie prawa europejskiego.

- W raportach z roku 2002 znalazły się stwierdzenia o niedostatecznym wciąż stopniu zaawansowania implementacji *acquis communautaire* do polskiego systemu prawnego, a także – uszczegółowione zalecenia odnoszące się do poprawy działania aparatu wymiaru sprawiedliwości.

- W ramach programu PHARE, na cele związane z wymiarem sprawiedliwości i sprawami wewnętrznymi w Polsce wydatkowano w latach 1993–2002 łącznie 260 milionów euro, z której to kwoty część stanowiąca około pięciu jej procent (13 milionów euro) została przeznaczona na wzmocnienie struktur sądownictwa i prokuratury; około 2500 sędziów i prokuratorów skorzystało ze środków przeznaczonych na szkolenia.

- Poza PHARE stworzone zostały także inne programy pomocowe; jednym z najnowszych jest AGIS, dostępny od 1 stycznia 2003 r. i przeznaczony na cele związane ze współpracą policyjną i sądową w sprawach karnych.

- Przystawianie polskiemu systemowi prawnemu norm unijnych musi się łączyć z dokonywaniem przekładów przepisów na język polski. I choć nie wszystkie akty prawa unijnego muszą zostać przetłumaczone, to jednak nigdy nie należy tracić z pola widzenia następujących liczb: około 80 000 stron druku składających się na prawo stanowione Unii i dalszych około 15 000 stron orzeczeń – tych, które zostały już przełożone na język polski.

- Dla osób swobodnie posługujących się obcymi językami ułatwieniem zaznajamiania się z prawem Unii są angielskie, francuskie i niemieckie jego teksty dostępne poprzez Internet; należy zwłaszcza zwrócić uwagę na takie bazy danych jak CELEX.
- Wizyty składane na stronach internetowych stowarzyszeń i korporacji prawniczych upewniają, że również samorzady zawodowe wyczerpująco informują swoich członków o najnowszych rozstrzygnięciach organów sądowniczych Unii czy też najistotniejszych decyzjach Komisji Europejskiej.
- Stopniowa zmiana przyzwyczajeń i mentalności prawników-praktyków powinna iść w tym kierunku, aby istnienie prawa europejskiego było przez nich brane pod uwagę; okaże się to łatwiejsze jeśli zważyć, że specjalizacja w danej dziedzinie prawa będzie wymagała także znajomości jedynie odnośnego wycinka UE.
- Ważnym zadaniem samorządów – adwokackiego i radcowskiego – jest szkolenie swoich członków w zakresie prawa europejskiego; istotna jest tutaj między innymi pomoc ze strony CCBE, której jeden z ostatnich programów szkoleniowych (organizowany wspólnie z Europejską Akademią Prawa w Trewirze) otrzymał właśnie dofinansowanie z UE.

Opracowanie: *Ewa Stawicka*